

ДОСВІД БОЙОВОГО ЗАСТОСУВАННЯ ВОГНЕВОЇ ГРУПИ «ОМЕГА» ВІЙСЬКОВОГО ІНСТИТУТУ ТАНКОВИХ ВІЙСЬК

Дяченко Д.В., Баканов К.Л., Заверуха Г.В, Піскун С.В., Хліманцов Т.В.

***Військовий інститут танкових військ Національного технічного
університету «Харківський політехнічний інститут», м. Харків***

Одним із шляхів підвищення бойових можливостей військ, на думку військових експертів країн-членів НАТО, є відмова від платформоцентричного підходу ведення бойових дій на користь мережецентричного. Порівняємо ці два підходи з таких показників, як воєнний потенціал та процес прийняття рішень. Перший показник, для платформоцентричного підходу, визначається кількістю і якістю платформ (бойових одиниць), а для мережецентричного – якістю мережі, що з'єднує бойові одиниці. Другий показник, при платформоцентричному підході, жорстко структурований відповідно до управлінської ієрархії, при цьому швидкість прийняття рішень невисока, на відміну від мережецентричного, який є гнучким за рахунок ефекту самосинхронізації, що забезпечує високу швидкість прийняття рішень. Ефект самосинхронізації є одним з основних принципів мережецентричних систем. Цей принцип впливає з теорії складних систем і згідно з ним, ефективна координація масштабних дій, таких як сучасні військові операції, має здійснюватися знизу вгору. Таким чином, концепція мережецентричної війни ґрунтується на ідеї, що для досягнення необхідної швидкості управління важливо досягти самостійного прийняття рішень на місцях молодшими командирами. Для цього у військових структурах країн-членів НАТО використовується принцип децентралізованого командування (mission command), що передбачає децентралізацію процесу прийняття рішень та заохочує підлеглих командирів до «дисциплінованої» ініціативи, тобто до власних дій, які не суперечать наміру старшого командира. Такий підхід вимагає високого рівня довіри між старшим командуванням та підлеглими.

Позитивний досвід реалізації принципу mission command мав місце при відбитті збройної агресії російської федерації на Харківському напрямку вогневою групою «Омега» Військового інституту танкових військ. В ході виконання бойових завдань командир групи самостійно приймав рішення щодо порядку знищення цілей, визначених старшим начальником шляхом ведення танкового вогню з закритих позицій, виходячи з бойових можливостей, уточнених даних власної аеророзвідки та з використанням програмного комплексу «Кропива». Фактично тактика дій вогневої групи «Омега» є реалізацією концепції мережецентричної війни на рівні підрозділу, коли отримана інформація про виявлені цілі (елемент сенсорної мережі) оперативно аналізується групою управління (інформаційна панель), а прийняте рішення в режимі онлайн доводиться до засобів ураження (елемент вогневої мережі).

Такий підхід значно скорочує час на прийняття рішення щодо знищення цілей та підвищує ефективність їх ураження завдяки отриманню оперативної інформації від засобів аеророзвідки, розрахунку та доведенню, з використання елементів автоматизованої системи управління, уточнених цілевказівок до засобів ураження в режимі реального часу.